

Open brief over crisis in het omgevingsrecht

De ongebreidelde wetgevingsactiviteit van regering en Staten-Generaal maakt het de professionals, die de telkens veranderende regels dagelijks moeten toepassen, haast onmogelijk. Degenen die met het omgevingsrecht moeten werken verdienen eindelijk eens de rust om zich een systeem eigen te maken dat vervolgens consistent, rechtszeker en zo efficiënt mogelijk kan worden toegepast.

De Leidse advocaat, mr. R.C.M. Mans, heeft in een open brief de minister van Infrastructuur en Milieu opgeroepen om

een pas op de plaats te maken voordat wéér een nieuw wetgevingstraject in het ruimtelijk domein in gang wordt gezet.

De minister werkt aan een "heldere, overkoepelende wet voor het omgevingsrecht die het voor ondernemers en burgers gemakkelijker maakt om bouwplannen en andere projecten te realiseren." Weliswaar een prijzenswaardig initiatief, maar toch huivert advocaat Mans: "Telkens zijn versnelling, deregulering en vereenvoudiging de toverwoorden bij de invoering van nieuwe wetten en regels in het ruimtelijk domein. De compromiswetten die tot stand komen vol-

doen echter bijna nooit aan deze doelstellingen. De ervaring leert dat de opvolgende efficiencyoperaties telkens tot veel tijdelijke Haagse tevredenheid leiden, maar de lokale uitvoerders opzadelen met kostbare investeringen en administratieve topdrukke."

Volgens de advocaat is er geen rechtsgebied in Nederland waarin de ontwikkelingen elkaar zo snel opvolgen als het bestuursrecht in het algemeen en het ruimtelijk bestuursrecht in het bijzonder. "Alleen al met ingang van 1 juli 2008 kreeg Nederland met twee fundamentele herzieningen van de Wet ruimtelijke ordening en de Woningwet te maken en moest ook invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de Crisis- en Herstelwet worden verwerkt. Het bijbehorende overgangsrecht, de invoeringswetten en alle minder ingrijpende wetswijzigingen kwamen daar als slagroom op de taart bovenop. De kleinere omgevingswetten, die de

De afgelopen vloedgolf aan wetgeving die het systeem efficiënter had moeten maken heeft de overheidsbureaucratie alleen maar vergroot

NEDERLANDS JURISTENBLAD - 20-05-2011 T-AFL. 20 1365

afgelopen drie jaar ook sterk zijn gewijzigd, laat ik dan nog buiten beschouwing."

De ongebreidelde wetgevingsactiviteit van regering en Staten-Generaal maakt het de professionals, die de telkens veranderende regels dagelijks moeten toepassen, haast onmogelijk, vindt Mans. "Het vergt telkens enorme investeringen in geld, tijd en energie om lokale en provinciale ambtenaren, projectontwikkelaars en architecten, rechters en advocaten en hun organisaties de nieuwe regels eigen te laten maken. Het wetgevingstraject zelf, alle automatiserings- en opleidingstrajecten, nieuwe naslagwerken et cetera kosten klauwen vol met geld. De maatschappelijke kosten reken ik dan nog niet mee." De afgelopen vloedgolf aan wetgeving die het systeem efficiënter had moeten maken heeft de overheidsbureaucratie alleen maar vergroot en niet verkleind. Advocaat Mans vraagt zich of hoe de minister denkt te voorkomen dat haar initiatief niet onbedoeld hetzelfde effect heeft. Verder verdienen degenen die met het omgevingsrecht moeten werken

het om eindelijk eens de rust te krijgen om zich een systeem eigen te maken dat vervolgens consistent, rechtszeker en zo efficiënt mogelijk kan worden toegepast. De advocaat vindt dat er eerst een diepgaand

rechtseconomisch onderzoek moet komen voordat er besloten wordt al of niet met een nieuwe stelselwijziging te komen. Zo'n nieuw systeem zou dan wel stress- en toekomstbestendig moeten worden, vindt hij. •